

COR OBERT

Tot va començar un diumenge anant a comprar el pa, un noi més jove que jo amb una pell daurada asseia al costat de la porta, al carrer. El vaig mirar un segon, la por em va sacsejar i vaig girar de pressa la mirada per entrar al forn.

Cada dia el veia però no em volia apropar, no fos que em digués quelcom. Les setmanes passaven i allí estava, crec que no es posava mai malalt, quina sort!

Com no m'atrevia a parlar amb ell vaig començar a buscar per internet possibles motius perquè estigues en aquesta situació. Vaig descobrir que només necessites un cop de mala sort per acabar al carrer. Vaig llegir que els "sensesostre" cada dia veuen a milers de persones, en canvi amb una mà poden contar aquells que els saluden. Per molt llunyans que ens semblin tots tenen nom i història.

Tu ets dels que miren o dels que saluden?

Oscar Millan Boronat

RESPIRA